קז: השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

עין משפט נר מצוה

יב א מיי׳ פ״ט מהל׳ מעה״ק הלכה יא ופי׳ רש״ס:
יג ב בגד מיי׳ פרק י״ח סה״מ הלכה טו:
יד ה מיי׳ שם פרק י״ט הל׳ טו:
טו ו מיי׳ פ״ח מהלכות בית הבחירה הלכה כ:
טז ז מיי׳ פ״ו שם הלכה טו:
יז ח מיי׳ פי״ט מהל׳ מעשה הקרבנות הל׳ טו ופ״ו מהל׳ בית הבחירה הלכה טו:
יח ט מיי׳ פי״ט מהל׳ מעשה הקרבנות הלכה י:

תורה אור השלם

1. כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: דברים יב, יד
2. איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ויקרא יז, ג
3. ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך וגברת האיש ההוא מקרב עמו: ויקרא יז, ד

גליון הש״ס

גמ׳ ולא אתא מבייניא. עי׳ יומא דף סג ע״ב תוס׳ ד״ה זריקה:

מוסף רש״י

לדברי ר׳ ישמעאל חייב אחת. לוט חייב אלא תעלה אחת, דמיתי ליה לזרק מכלה דמתיב בשחטו, וכיון דחד כרת חד לאו אחריתיה לון מלוק תעלת כיוסם כי עבדיהו בהעלם אחת: לדברי ר״ע. דליף זריק מכלה דמתיב נמי מעלה, הוי להו שחטו וזרק שני כריתות דחייב שתים: אפי׳ לדברי ר״ע אינו חייב אלא אחת. דלמ״ד מלוכה אחי כריתות, הוא״ל ולון לוט אלא אחת אחת מעלה אחת לון מלוק תעלת כיוסם כמעלה כתיבא דמהדרב כאחי נפשה (דברים יג) הסתר לך פן תעלה עליתיך, ולוט שחטו חוזק לון בהם אחרים אלא מכיקים לאיתקש למעלה, דכתיב שם תעלה עליתיך ושם תעשה, לאיתקש אחר עשיית להעלאה ומהכא נפקא לשחטו וזרק (מנחות לד:) קדושה ראשונה. אל בית: קדושה לשעתה כו׳ לעתיד לבא. כי היכי דפטיר ליה הקדושה אלמן (לעיל ה: סב: מכות יט:) ולא קדושה לעתיד לבא. קדושה שנתקדשה ירושלים אינה קדושה לעולם ומשחתה הוחרו הכתוב (מגילה כ:) היו עושים קלעים. בחקום בחתיה יוציים לא כתלי המומה אלא הקלעים וכן בעזרות (שבועות מז:). קס״ד בחקום חומת היכל, שיהא מוצה הנגוי בעזרה קרי אחר פתח אהל מועד, שאלמלא כן לא היו מקריבין עד שיעמד הנגוי, וסם המחילי לקריב קרבנות מבפנים שם כימי מרם כמו שמוכן בכפר עזרא, ועד שעדים ישנים שנם אמרי בן לא נגמר הכיות בשנת אלם לנרים האחרון: בחוץ מבחוץ. שהיו הקלעים מרוחים לפנים מעוני המומה אלא יעמוד הנגוי לתון בהיכל (מגילה כ:), נתנו הקלעים לפנים מחקום המומה ועוגים לא המומה מבחוץ אלא שהו מייסים מן היכל, וקס״ד הנגו קלעים לרי״ת מני לכפיר העזרות לקריב קרבן, אלם אין בית לון קרבן, דקדושה ראשונה נעשה לה (שבועות שם) דמר מאי דשמיע ליה קאמר. ולא משום לוקן קדושה (מגילה שם) מקריבין אע״פ שאין בית. דקדושת הבית קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא (לעיל מב:) אע״פ שאין המומה. ביהמ״ק קודם שנגנית המומה (שבועות שם) המעלה. כאן חיבורי עולין. עולין כשר, חיבורי עולין אלם (מנחות כג:)

מסורת הש״ס

ז) גמ׳ דלא מבייניא אלא להכי כתיב קרא כו׳ (הסמ״ר ליתא). כ״ג בשם רש״י וכן בס״ר (שמ״ר נ״ח) מזריקה תיתי משחיטה (כ״ר ס״ח): **ח)** נ״מ מבייניא אלא להכי כתיב קרא ולא אתיא מבייניא למימר דאע״ג דאתי מבייניא לא תיתי מבייניא אמר ר׳ אבהו כו׳ שמו״ר, כפי הגר״ע ר״ש ר״ח): **ט)** שם תעלה ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך המתוב עשאן עשייה אחת זרק כו׳ (ש״ר ובע״ז כב:ע״ב). נ״מ ושם תעשה ערבינהו רחמנא לכולהו עשיות עשייה אחת לכולן זרק כו׳ (ב״ר ס״ב, ומ״ר בהר״ן מס״ל בנגד המנים והרלב״ן): **י)** נ״מ תיר מחוץ למחנה מנין אף במחנה לייחס הנ״ל במחנה אי במחנה יכול השוחט (ב״ר ב ומ״ר ומ״ר). וכ״ג בס״ר כמה מ״ר בס״ם, ומ״ר ומ״ר גרס: כל מה שלמינו בסוגריים מגולים, ולומה שם מה שבסוגריים המרובעים (אלא ששם ת״ל מחוץ למחנה אי מחוץ למחנה יכול חוץ בו״ר). וכ״ה גם בס״ר אחרי מות פרשתא ד׳ ובילקו״ש. ולפנינו הוא ע״פ ד׳ ספר״ם, מתמה הבמילות: **ה)** ת״ל או אשר ישחט מחוץ למחנה יכול כל״ל וכ״ה בס״ר (ב״ר). ולשה הנהתו בס״ר בלות כל, (ומנד״ר אלא נדפס עם ל״ק שלא הכוון, לענ״ד): **ו)** ת״ל מחוץ (ב״ר ומ״ר) ומ״ר ובלה בתיב עם. נ״מ ת״ל או אשר ישחט מחוץ (ש״מ ובע״ר): **ז)** לשחיטה כל זבח אף במחנה שאין ראוי לשחיטה כל זבח יצא (ש״מ, ת״ב ויקרוש שם. וכנ״ל בס״ר): **ח)** קרא במחנה ומחוץ למחנה כל״ל (ת״ב). וכ״ה בכל מתה״י ומ״מ אלא אם ואל מחוץ, וכ״ה בס״ר): **ט)** מעשה, מחוץ למחנה ובמחנה למה לי כל״ל (ב״ש). וכ״ה בס״ר (ומ״ר). נ״מ מעשה ומחוץ למחנה ולא בעי במחנה, במחנה ל״ל (ב״ר). ובה בחיוס לרש״ה ובנ״ש בס״ר ב. ולפרש״ה בה ״במחנה״ מיותר ול״כ: **י)** ל״ל לא לאתויי, וכל״ל בס״ר (ש״מ): **יא)** אליעזר שמעתי כשהיו (ש״מ): **יב)** ל״ל הבעזרות (ש״מ): **יג)** קדושה לעתיד לבוא כל״ל (ש״מ): **יד)** המעלה אבר שאין בו כל״ל (ש״מ): **טו)** דמיתיבן (ש״מ): **טז)** ל״ל ולא (בתוס׳ ד״ה). ולרך למתוק הנקודה שאחר מיכם מבייניא, כי כל הדיבור הוא לשון הגמ׳ לפי נ״י רש״י ומס״ש בתוס׳ כ: **יז)** שפך הכתוב בענגש כל״ל (ש״מ). (ולגיר הגיה יחשב (ומקום שפך) ומס״ש בעמי הקודם אות ד׳ אות כח): **יח)** ל״ל דבפקא (ש״מ): **יט)** עי׳ ר״ת. ל״ש דסת רש״י בדיק סם מעלה מירי לבדים מחבר מני דלעיל דלשאר עבודות לא מיירי אלא חבל. (ומע״ג דלעיל לא כחבר בגמי ״סם מעלה״, יעו׳ כס״ש אות ג): **כ)** ואתעלאה (ש״מ): **כא)** ל״ל ת״ל או אשר (ב״ר). ולתה לעיל אות ה. נ״ל אי אשר (ומיוקה ת״ר נמתקו) (ש״מ). (בתי״ר נורס בגמי ת״ר או אשר ישחט וכו׳ ולפ״ז ל״ש הוסמה כרש״י כלפנינו, ועי׳ לק״ס: **כב)** לשחיטה שם (ב״ר): **כג)** מי שלא כל״ל (ש״מ): **כד)** דמשמע אל פתח כל חללה של עזרה כל״ל (הס״ד ותיכה קרי נמתקן (ש״מ): **כה)** בהר״ל ומאי (ש״מ): **כו)** בכתה״י יש״מ

כז) בגמ׳ לד:, ב: **כח)** שם ע״ב, **כט)** ע׳ ירושל׳ כלאים פ״ח ה״א, שבת פ״ט ה״ב, סנהדרין פ״ז ה״ה. **ל)** ע׳ ת״ס אחרי פרשי ר ה״ג, **לא)** (לעיל ט: מגילה י, תגיגה ג: מכות יט, שבועות מז, חולין ז, ערכין לב: תמורה כח.) ע׳ ירושל׳ מע״ש פ״ג ה״ג, סנהדרין פ״א ה״ה, **לב)** מגילה י, שבועות מז. עדיות פ״ח מ״ו, **לג)** (לעיל סב.), **לד)** מנחות כט., **לה)** יומא סג: תמורה ד: ג., **לו)** עי׳ ל״ק.

הגהות הב״ח

(ה) גמ׳ שקן יסנה ממנמה שחיטה תוכיח תיתי מבייניא: **(ו)** רש״י ד״ה פלגינהו ל״ל קודם ד״ה שם תעלה:

שינויי נוסחאות

א) נ״מ מבייניא אלא להכי כתיב קרא כו׳ (הסמ״ר ליתא). כ״ג בשם רש״י וכן בס״ר (שמ״ר נ״ח) מזריקה תיתי משחיטה (כ״ר ס״ח): **ב)** נ״מ מבייניא אלא להכי כתיב קרא ולא אתיא מבייניא למימר דאע״ג דאתי מבייניא לא תיתי מבייניא אמר ר׳ אבהו כו׳ שמו״ר, כפי הגר״ע ר״ש ר״ח): **ג)** שם תעלה ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך המתוב עשאן עשייה אחת זרק כו׳ (ש״מ ובע״ז כב:ע״ב). נ״מ ושם תעשה ערבינהו רחמנא לכולהו עשיות עשייה אחת לכולן זרק כו׳ (ב״ר ס״ב, ומ״ר בהר״ן מס״ל בנגד המנים והרלב״ן): **ד)** נ״מ תיר מחוץ למחנה מנין אף במחנה לייחס הנ״ל במחנה אי במחנה יכול השוחט (ב״ר ב ומ״ר ומ״ר). וכ״ג בס״ר כמה מ״ר בס״ם, ומ״ר ומ״ר גרס: כל מה שלמינו בסוגריים מגולים, ולומה שם מה שבסוגריים המרובעים (אלא ששם ת״ל מחוץ למחנה אי מחוץ למחנה יכול חוץ בו״ר). וכ״ה גם בס״ר אחרי מות פרשתא ד׳ ובילקו״ש. ולפנינו הוא ע״פ ד׳ ספר״ם, מתמה הבמילות: **ה)** ת״ל או אשר ישחט מחוץ למחנה יכול כל״ל וכ״ה בס״ר (ב״ר). ולשה הנהתו בס״ר בלות כל, (ומנד״ר אלא נדפס עם ל״ק שלא הכוון, לענ״ד): **ו)** ת״ל מחוץ (ב״ר ומ״ר) ומ״ר ובלה בתיב עם. נ״מ ת״ל או אשר ישחט מחוץ (ש״מ ובע״ר): **ז)** לשחיטה כל זבח אף במחנה שאין ראוי לשחיטה כל זבח יצא (ש״מ, ת״ב ויקרוש שם. וכנ״ל בס״ר): **ח)** קרא במחנה ומחוץ למחנה כל״ל (ת״ב). וכ״ה בכל מתה״י ומ״מ אלא אם ואל מחוץ, וכ״ה בס״ר): **ט)** מעשה, מחוץ למחנה ובמחנה למה לי כל״ל (ב״ש). וכ״ה בס״ר (ומ״ר). נ״מ מעשה ומחוץ למחנה ולא בעי במחנה, במחנה ל״ל (ב״ר). ובה בחיוס לרש״ה ובנ״ש בס״ר ב. ולפרש״ה בה ״במחנה״ מיותר ול״כ: **י)** ל״ל לא לאתויי, וכל״ל בס״ר (ש״מ): **יא)** אליעזר שמעתי כשהיו (ש״מ): **יב)** ל״ל הבעזרות (ש״מ): **יג)** קדושה לעתיד לבוא כל״ל (ש״מ): **יד)** המעלה אבר שאין בו כל״ל (ש״מ): **טו)** דמיתיבן (ש״מ): **טז)** ל״ל ולא (בתוס׳ ד״ה). ולרך למתוק הנקודה שאחר מיכם מבייניא, כי כל הדיבור הוא לשון הגמ׳ לפי נ״י רש״י ומס״ש בתוס׳ כ: **יז)** שפך הכתוב בענגש כל״ל (ש״מ). (ולגיר הגיה יחשב (ומקום שפך) ומס״ש בעמי הקודם אות ד׳ אות כח): **יח)** ל״ל דבפקא (ש״מ): **יט)** עי׳ ר״ת. ל״ש דסת רש״י בדיק סם מעלה מירי לבדים מחבר מני דלעיל דלשאר עבודות לא מיירי אלא חבל. (ומע״ג דלעיל לא כחבר בגמי ״סם מעלה״, יעו׳ כס״ש אות ג): **כ)** ואתעלאה (ש״מ): **כא)** ל״ל ת״ל או אשר (ב״ר). ולתה לעיל אות ה. נ״ל אי אשר (ומיוקה ת״ר נמתקו) (ש״מ). (בתי״ר נורס בגמי ת״ר או אשר ישחט וכו׳ ולפ״ז ל״ש הוסמה כרש״י כלפנינו, ועי׳ לק״ס: **כב)** לשחיטה שם (ב״ר): **כג)** מי שלא כל״ל (ש״מ): **כד)** דמשמע אל פתח כל חללה של עזרה כל״ל (הס״ד ותיכה קרי נמתקן (ש״מ): **כה)** בהר״ל ומאי (ש״מ): **כו)** בכתה״י יש״מ

להכי בתביה קרא דלא תיתי מבייניא. [1] תימה על סוגיא זו דכפ׳ במלא (דף קטו:) דרשינן אשר יעלה עולה מה העלאה שהיא גמר עבודה אף כל שהיא גמר עבודה וחייבין עליהן בחוץ אף אני אביא קמיצה וקבלה שהן עבודה ויתחייב עליהן בחוץ: **אם כן.** דמיתי מ״מ מבייניא לחייב בחוץ על עבודות שאינם מפורשות בפרשה ויש להכילן במה הלך לא יאמר בזריקה ותיתי מבייניא משחיטה והעלאה: ה״ג **להכי כתיב קרא דלא** [2] **אתיא מבייניא.** למימר דאע״ג דאתיא מבייניא לא תיתי מבייניא: **שחט וזרק בבעלא אחד לר׳ ישמעאל.** דנפקא ליה זריקה מדם שפך [3] בעובש של שחיטה: **אינו חייב אלא אחת.** דחד כרת וחד לאו הוא: **לר״ע.** נפקא [4] ליה מאו זבח דכתיב (ויקרא ח) גבי העלאה: **חייב שתים.** משום דשמות מוחלקין: **שם בעלה ושם בעשה.** הזכיר העלאה לבדה והשאר כלון בעשיה אחת למימרא דלא מחייב אכולהו אלא חדא: [5] **פלגינהו** [6] **קרא.** הוצרך העלאה מכלל שאר עשיות למימרא דמחייב עלה בחפי נפשה ואשאר בחפי נפשייהו: **שחט וזרק והעלה לר״ש.** כין לר׳ ישמעאל כין לר״ע חייב שתים לר׳ ישמעאל כיון דכולם בהעלה [אחד] מחייב בהעלאה חדא דאית לה קרא בהדיא ואשמיטה חריקה חדא דמחד קרא נפקי ולר״ע אשמיטה מיחייב חדא והעלאה [7] חריקה חדא ובהא לא פליג אביי אדר׳ אבהו דלאביי נמי לדברי הכל חייב שתים חדא להעלאה וחדא אשאר עשיות: **ת״ר** [8] **או אשר ישחט מחוץ למחנה יכול עד שישחט חוץ לשלש מחנות.** ומילף ג״ש מפרים הנשרפים כדילפינן בהרוגי נ״ד בנגהדרין (דף מב:): **ת״ל.** כריתה דקרא או עז במחנה: **אי במחנה יכול.** אף במחנה שכינה אלא שכינה מקום שחיטתו כגון שחט עולה בדרום יהא חייב: **ת״ל מחוץ למחנה.** דמשמע חוץ לשלש מחנות: **מה להלן.** מיוחד שאינו לאוי לשחיטה שוב זבח אף במחנה כגון במחנה לויה שאינו לאוי לשחיטה [9] לשוש זבח: **נכתוב קרא במחנה ואל מחוץ למחנה.** חוץ למעוטי עולה בדרום ובמחנה לפרושי דלא בעינן חוץ לשלש מחנות, ואל פתח אהל מועד לא הביאו למה לי: **לאו למעוטי גנו של היכל.** דהכי משמע [10] שלא הביאו לפתח אהל מועד יצא זה שהביאו לעזרה: ופרכינן **ולרבא.** דפטור לגגו דמשמע [11] כל חללה של עזרה קרי אל פתח: **ניכתוב אל פתח.** למעוטי גגו ולמעוטי עולה בדרום שהרי בא אל פתח וממילא שמעת מיוהא במחנה לויה שלא הביאו אל פתח: **מחוץ למחנה ובמחנה ל״ל לאו לאיתויי גגו.** אתא במחנה והדר אתא מחוץ דלא תימא מבמחנה איתרבי נמי שוחט עולה בדרום ת״ל מחוץ למידרש דבעינן מקום שאינו לאוי לשחיטת שוש זבח ואל פתח אינעבוד לדרשא אחריתי [12] הרלאו לפתח אהל מועד מיירי עליו בחוץ יצאו פרת חטאת וקדשי בדק הבית:)**לאו**(לאיתויי [**כולה**] **כפנים** כו׳. לעולה גג היכל לא מיחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שהרי הביאו לאיתויי אלא לאיתויי אין בפנים ולוחרה בחוץ דלא מיתא פתח אהל מועד היא לכך נאמר במחנה לאיתויי לחיוצא והדר אתא מחוץ דלא תרבי מבמחנה שוחט עולה בדרום ומהו [13] אל פתח אהל מועד לא הביאו שלא הביאו כדרך הבאתם [14] קדשי קדשים בנפיון תלמוד לומר מחוץ דלא חייב [15] אלא משום חוץ לאיתו לאוי לשוש זבח ואתא אל פתח אהל מועד לא תרבייה דקאמרת שהוא מקום שאינו לאוי לשחיטת כל זבח דכיון דשמעינן ממוץ דעולה בדרום פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אחדרן הבאתו קפיד אלא אהבאה כל דהו ובלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: **שחיטה בחוץ היא.** אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הזה.** בחוץ: **וקידשה לעתיד לבא.** והוא לה ירושלים בית הבחירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין בהיכל.** בימי עזרא: **לאו מכלל דר׳ אליעזר סבר לא קידשה.** הלכך עושין קלעים במקום חומה וחזרו וקדשו בקדושה המפורש במסכת שבועות (דף יד.): **עלם.** אין מלוה להעלותו אם פירש כדאמרן בפרק המזבח מקדש (לעיל דף פה:): לאם

[1] מקריבין אע״פ שאין בית [2] ואוכלים קדשי קדשים אע״פ שאין קלעים קדשים קלים ומעשר שני אע״פ שאין חומה מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא לאו מכלל דר״א סבר לא קידשה [3] א״ל רבינא לרב אשי ממאי דלמא דכולי עלמא קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא ומר מאי דשמיע ליה קאמר ומר מאי דשמיע ליה קאמר וכי תימא קלעים לר׳ אליעזר למה לי לצניעותא בעלמא איתמר [4] המעלה [5] ואין בו כזית ועצם משלימו לכזית רבי יוחנן אמר [6] חייב ריש לקיש אמר פטור ר׳ יוחנן אמר חייב חיבורי עולין כעולין דמי ריש לקיש אמר פטור חיבורי עולין לאו כעולין דמו בעי רבא [7] המעלה מיירי עליו בחוץ יצאו פרת חטאת וקדשי בדק הבית:)**לאו**(לאיתויי [**כולה**] **כפנים** כו׳. לעולה גג היכל לא מיחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו שהרי הביאו לאיתויי אלא לאיתויי בחוץ דלא מיתא פתח אהל מועד היא לכך נאמר במחנה לאיתויי לחיוצא והדר אתא מחוץ דלא תרבי מבמחנה שוחט עולה בדרום ומהו [8] אל פתח אהל מועד לא הביאו שלא הביאו כדרך הבאתם [9] קדשי קדשים בנפיון תלמוד לומר מחוץ דלא חייב [10] אלא משום חוץ לאיתו לאוי לשוש זבח ואתא אל פתח אהל מועד לא תרבייה דקאמרת שהוא מקום שאינו לאוי לשחיטת כל זבח דכיון דשמעינן ממוץ דעולה בדרום פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אחדרן הבאתו קפיד אלא אהבאה כל דהו ובלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: **שחיטה בחוץ היא.** אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הזה.** בחוץ: **וקידשה לעתיד לבא.** והוא לה ירושלים בית הבחירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין בהיכל.** בימי עזרא: **לאו מכלל דר׳ אליעזר סבר לא קידשה.** הלכך עושין קלעים במקום חומה וחזרו וקדשו בקדושה המפורש במסכת שבועות (דף יד.): **עלם.** אין מלוה להעלותו אם פירש כדאמרן בפרק המזבח מקדש (לעיל דף פה:): לאם

הבאתו: כיון חייב משום חוץ אלא דאינו ראוי בו׳ כנגד״ל (ש״מ):

פיתי מבייניא. מתחיטה חריקה דכי פרכת מה לשחיטה שכן פוסלת אלא לשם אוכלין בפסח זריקה מוכיח מה לזריקה שכן זר חייב עליה מימה שחיטה מוכיח וחזר הדין הלך השוה שכנה שהן עבודה וחייבין עליהן בחוץ אף אני אביא קמיצה וקבלה שהן עבודה ויתחייב עליהן בחוץ: **אם כן.** דמיתי מ״מ מבייניא לחייב בחוץ על עבודות שאינם מפורשות בפרשה ויש להכילן במה הלך לא יאמר בזריקה ותיתי מבייניא משחיטה והעלאה: ה״ג **להכי כתיב קרא דלא** [2] **אתיא מבייניא.** למימר דאע״ג דאתיא מבייניא לא תיתי מבייניא: **שחט וזרק בבעלא אחד לר׳ ישמעאל.** דנפקא ליה זריקה מדם שפך [3] בעובש של שחיטה: **אינו חייב אלא אחת.** דחד כרת וחד לאו הוא: **לר״ע.** נפקא [4] ליה מאו זבח דכתיב (ויקרא ח) גבי העלאה: **חייב שתים.** משום דשמות מוחלקין: **שם בעלה ושם בעשה.** הזכיר העלאה לבדה והשאר כלון בעשיה אחת למימרא דלא מחייב אכולהו אלא חדא: [5] **פלגינהו** [6] **קרא.** הוצרך העלאה מכלל שאר עשיות למימרא דמחייב עלה בחפי נפשה ואשאר בחפי נפשייהו: **שחט וזרק והעלה לר״ש.** כין לר׳ ישמעאל כין לר״ע חייב שתים לר׳ ישמעאל כיון דכולם בהעלה [אחד] מחייב בהעלאה חדא דאית לה קרא בהדיא ואשמיטה חריקה חדא דמחד קרא נפקי ולר״ע אשמיטה מיחייב חדא והעלאה [7] חריקה חדא ובהא לא פליג אביי אדר׳ אבהו דלאביי נמי לדברי הכל חייב שתים חדא להעלאה וחדא אשאר עשיות: **ת״ר** [8] **או אשר ישחט מחוץ למחנה יכול עד שישחט חוץ לשלש מחנות.** ומילף ג״ש מפרים הנשרפים כדילפינן בהרוגי נ״ד בנגהדרין (דף מב:): **ת״ל.** כריתה דקרא או עז במחנה: **אי במחנה יכול.** אף במחנה שכינה אלא שכינה מקום שחיטתו כגון שחט עולה בדרום יהא חייב: **ת״ל מחוץ למחנה.** דמשמע חוץ לשלש מחנות: **מה להלן.** מיוחד שאינו לאוי לשחיטת שוב זבח אף במחנה כגון במחנה לויה שאינו לאוי לשחיטה [9] לשוש זבח: **נכתוב קרא במחנה ואל מחוץ למחנה.** חוץ למעוטי עולה בדרום ובמחנה לפרושי דלא בעינן חוץ לשלש מחנות, ואל פתח אהל מועד לא הביאו למה לי: **לאו למעוטי גנו של היכל.** דהכי משמע [10] שלא הביאו לפתח אהל מועד יצא זה שהביאו לעזרה: ופרכינן **ולרבא.** דפטור לגגו דמשמע [11] כל חללה של עזרה קרי אל פתח: **ניכתוב אל פתח.** למעוטי גגו ולמעוטי עולה בדרום שהרי בא אל פתח וממילא שמעת מיוהא במחנה לויה שלא הביאו אל פתח: **מחוץ למחנה ובמחנה ל״ל לאו לאיתויי גגו.** אתא במחנה והדר אתא מחוץ דלא תימא מבמחנה איתרבי נמי שוחט עולה בדרום ת״ל מחוץ למידרש דבעינן מקום שאינו לאוי לשחיטת שוש זבח ואל פתח אינעבוד לדרשא אחריתי [12] הרלאו לפתח אהל מועד

---

[13] אל פתח אהל מועד לא הביאו שלא הביאו כדרך הבאתם [14] קדשי קדשים בנפיון תלמוד לומר מחוץ דלא חייב [15] אלא משום חוץ לאיתו לאוי לשוש זבח ואתא אל פתח אהל מועד לא תרבייה דקאמרת שהוא מקום שאינו לאוי לשחיטת כל זבח דכיון דשמעינן ממוץ דעולה בדרום פטור שמע מינה אל פתח אהל מועד לא אחדרן הבאתו קפיד אלא אהבאה כל דהו ובלבד שיהא כולו לתוך חלל העזרה: **שחיטה בחוץ היא.** אל פתח ומאל פתח נפקא: **המעלה בזמן הזה.** בחוץ: **וקידשה לעתיד לבא.** והוא לה ירושלים בית הבחירה ושעת איסור הבמות היא: **כשהיו בונין בהיכל.** בימי עזרא: **לאו מכלל דר׳ אליעזר סבר לא קידשה.** הלכך עושין קלעים במקום חומה וחזרו וקדשו בקדושה המפורש במסכת שבועות (דף יד.): **עלם.** אין מלוה להעלותו אם פירש כדאמרן בפרק המזבח מקדש (לעיל דף פה:): לאם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com